

Louise Nørlunds grundlovstale

Taler

Marie Sørine Louise Nørlund
Ordfører for kvindesagen

Dato

5. juni 1890

Der var en Tid, da det hørte med til en ordentlig Grundlovsfest, at Mændene holdt en køn Tale for Kvinderne. Den Tid er forbi, nu er det Kvinderne, der fra Talerstolen selv tager Ordet imod Mændenes egenmægtige Lovgivningsmyndighed. Det var naturligt, at Mændene jublede over den Valgret, de havde faaet ved Grundloven, men det var mindre naturligt, at de talte, som om vi her i Landet havde almindelig Valgret, *for Kvinderne var jo uden Valgret*. Vaagnet til Besindelse krævede da ogsaa Kvinderne med stærkere og stærkere Røst lige Borgerrettigheder med Manden. Det Resultat, Mændene havde faaet ud af deres Eneraadighed til Lovgivning, var ikke saa opmuntrende og vidnede egenlig ikke om den Aandsoverlegenhed og større Udvikling, som de bestandig pukkede paa over for Kvinderne. Og naar de bebrejdede os vort Køns ringe Interesse for Samfundsspørgsmaal, da var dette som at bebrejde Fangen, der sidder indelukket bag vellaasede Døre, at han ikke haster ud i det fri. Løs først alle de Baand og fjærn først alle de Hindringer som Lovene og Fordomme har rejst mod vor frie Virksomhed — først da har man Ret til at bebrejdede os, om vi ikke lige saa hurtigt som Mændene haster ud i det fri. Naar Demokratiets Mænd ikke føler sig tilfredsstillende ved Absolutismen før 49, saa maa de ogsaa kunne forstaa, at Kvinderne ikke kan være tilfredse med Mændenes absolutistiske Lovgiven for os. Vi *taaler* kun disse Tilstande, fordi vi maa bøje os for Loven, men vi tier ikke længre overfor en slig Uretfærdighed. De vil faa vort Raab at høre alle Vegne, det Raab: Kvinderne maa, bør og skal have Valgret i Lighed med Mændene.

Kilde

kvinfo.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Grundlovstale, Kvindebevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/louise-noerlunds-grundlovstale-1890>